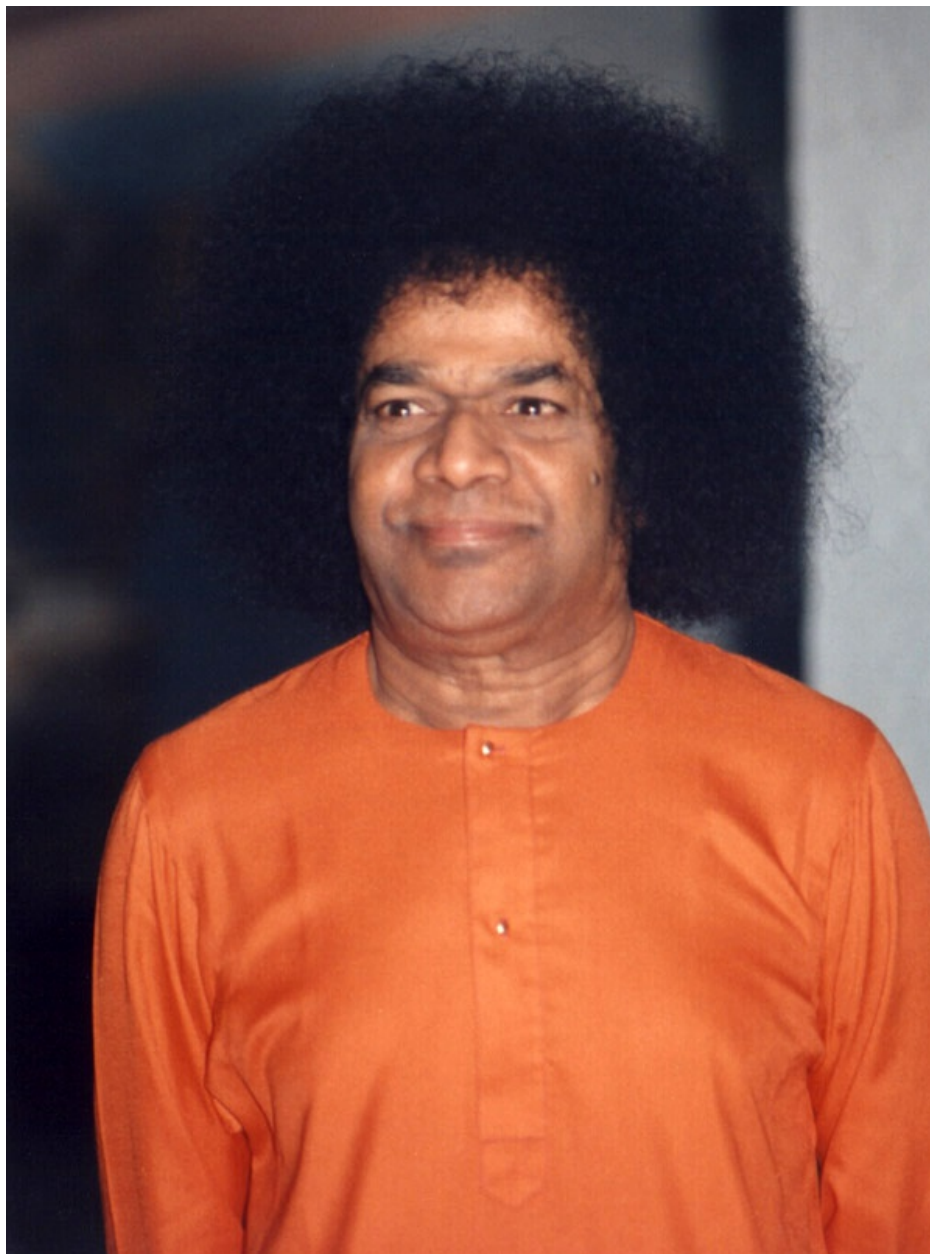

Sái Rám

časopis Satja Sái Organizace ČR

Dobro a zlo, štěstí a utrpení, ctnost a hřích, všechny tyto věci se odvíjí od našich činů.

Jaké jsou činy, takové jsou výsledky. Je snadné konat hříchy, ale je velmi obtížné nést následky, které zlé činy přinášejí. Proto použijte smysl rozlišování, než vykonáte nějaký čin. Upanišády říkají, „*Tasmal namah karmane*“ (pozdravení činům). To znamená, že byste měli konat činy poté, co se vzdáte ega, aby se staly svatými.

Takové činy vám zajistí dobré jméno a učiní svět lepším.

Promluva z 14. dubna 2001

Rozlišování (*vivéka*) a odpoutání (*vairágja*)

Promluva Šrí Satja Sáí Báby, Gúdur 22. července 1958

Vtělení lásky!

Všichni stojíte pod širým nebem, na silnici. Někteří se usadili i na stromech, takže hovořit k vám dlouho by bylo pro mne kruté. Ale vím, že navzdory všemu tomu nepohodlí toužíte slyšet má slova, a proto vám vyhovím. Nuže, člověk je božský, to mi věřte. Je zde za svatým účelem, má božské poslání. Je velkým omylem považovat člověka za něco nízkého, slabého nebo hříšného. To samo o sobě je velký hřích.

Člověk se musí zasloužit o své rodné právo, tedy o mír (*šánti*). Nepokoj (*ašánti*) je totiž pro něj stavem nepřírozeným. Jeho pravou přirozeností je mír (*šánti*). Aby znovu získal své dědictví míru (*šánti*), zkouší člověk různé metody: shromažďovat bohatství, udržet si zdraví, osvojit si vědomosti, pěstovat umění. To však není podstatné. Po vyzkoušení všech těchto metod zůstávají stále tři základní potřeby: potřeba skutečnosti, světla a nesmrtelnosti. Jedině když získáte bytí (*sat*), božské světlo (*džjótí*) a božský nektar (*amritam*), bude upevněn mír (*šánti*).

Nemá cenu zabývat se argumenty a disputacemi. Věřte mi, že ten, kdo hlasitě proklamuje, pravdu nepochopil.

Ticho je jediným jazykem těch, kteří pravdu uskutečnili. Cvičte umírněnost v řeči. To vám pomůže v mnoha směrech. Pomůže to rozvoji lásky (*préma*), neboť nejvíce nedorozumění a rozkolů vzniká ze slov, která vám vyklouznou z úst. Když někomu uklouzne noha, zranění lze zahojit, ale když uklouzne jazyk, rána, kterou způsobí v srdci druhého, se jítří po celý život.

Jazyk má sklon dopouštět se čtyř velkých chyb: vyslovovat lži, pomlouvat, kritizovat chyby druhých a dopouštět se mnohomluvnosti.

Toho je nutno se vystríhat, má-li žít v míru jednotlivce i společnost. Pouto bratrství se upevní, budou-li lidé hovořit méně a mile. Proto se v šástrách duchovním aspirantům (*sádhaka*) ukládá, aby složili slib mlčenlivosti (*maunam*). Vy všichni jste duchovními aspiranty na různých stupních cesty a tato disciplína je tedy cenná i pro vás.

Láska (*préma*) musí přetvořit veškeré vztahy

Jednotlivci i národy musí pěstovat nejvroucnější božskou lásku (*préma*) v zájmu pokroku. Hindustán vděčí za svou velikost tomu, že po staletí byla tato země zaplavována *prémou*. *Préma* musí znovu přetvořit všechny vztahy: sociální, ekonomické, výchovné, odborné, rodinné, náboženské, právní a ostatní. Otec musí milovat dítě o trochu intenzivněji a inteligentněji; matka musí šířit lásku mezi všechny, kteří s ní přijdou do styku; děti musí milovat služebnictvo. Jelikož každý je schránkou božské esence, musí pocit rovnosti změnit chování jednotlivce i společnosti.

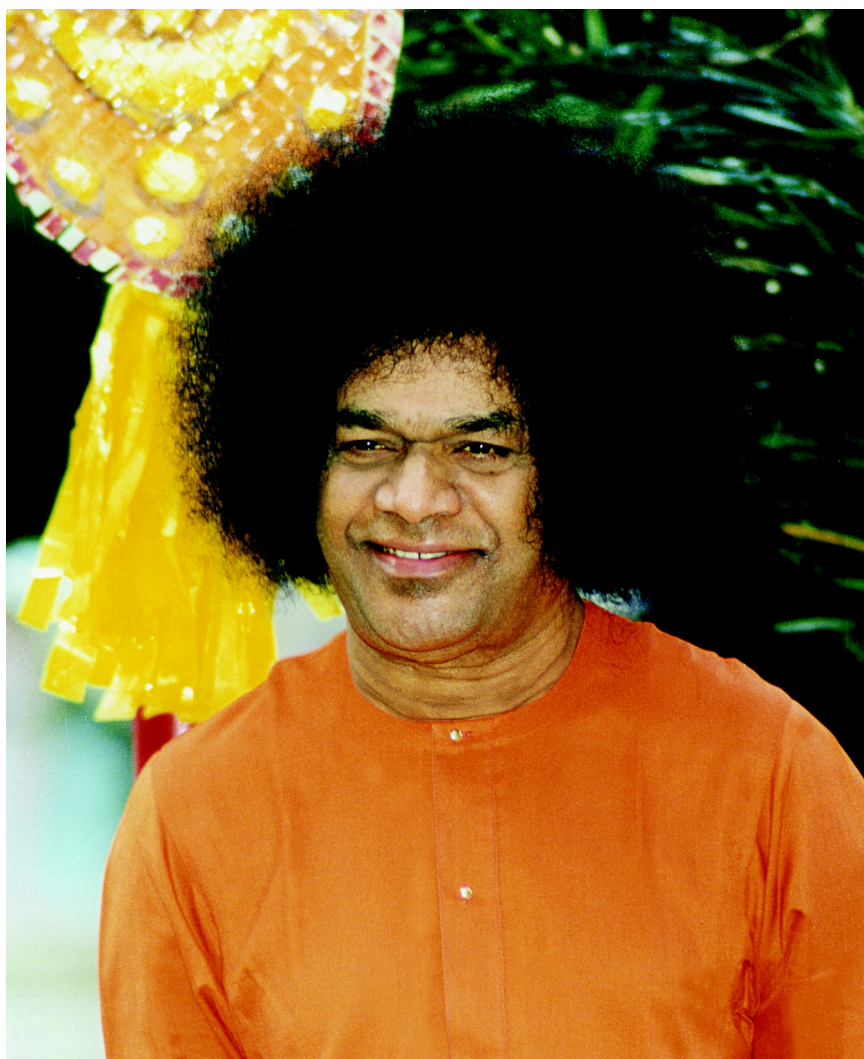
Odpoutání (*vairágja*) Vás ochrání před Ipením

Můžete mne nazývat Vtělením božské lásky (Prémasvarúpa)! Neučiníte chybu. Láska (*préma*) je bohatství, které vlastním a rozdávám mezi ubohé a trpící. Jiné bohatství nemám. Pánova milost stále proudí jako elektrický proud drátem. Když přidáte žárovku, proud osvítl váš domov podle počtu wattů. Žárovka je duchovní snažení (*sádhana*), které vykonáváte; domov je vaše srdce. Přijďte ke mně rádi; skočte do moře, abyste objevili jeho hloubku. Nemá smysl se brouzdat u břehu a přísahat, že je moře mělké a že v něm nejsou perly. Potopte se hluboko a zajistěte si, po čem toužíte.

Pamatujte si, že meč lásky (*préma*) musí být v pochvě moudrosti (*vivéka*). Smysly (*indrija*) je

nutno přísně ovládat schopností rozlišovat a odpoutat se (*vivéka* a *vairágja*), dvojicí vloh, které byly dány výlučně člověku. Rozlišování (*vivéka*) vám radí při výběru zaměstnání a společnosti. Ukazuje vám relativní důležitost věcí a ideálů. Odpoutání (*vairágja*) vás ochrání před příliš velkou připoutaností a působí jako injekce, přinášející pocit úlevy v dobách velkého povznesení nebo zoufalství.

Rozlišování a odpoutání (*vivéka* a *vairágja*) jsou dvě křídla, na kterých pták vzlétne do vzduchu. Ukazují vám pomíjivost světa a nepomíjivost blaženosti, získané ze skutečnosti. Nabádají vás, abyste svůj život zaměřili na duchovní snažení (*sádhana*) a na nikdy neutuchající rozjímání o slávě boží.

Sái inspiruje

Disciplína musí být striktně dodržována.

Od okamžiku, kdy se probudíte, musíte konat ranní hygienu, meditovat o Bohu a potom pečlivě vykonávat předepsané povinnosti, aniž byste se odchylovali od předepsané rutiny. Není žádoucí, aby byla vaše rutina každý den jiná. Denní činnosti by měly probíhat ve stejných časech. Ráno je prostředí klidné a čisté. V této atmosféře, hned po dokončení ranních aktivit, by měl člověk věnovat alespoň pár minut láskyplné meditaci na Boha. Další je rozlišování.

Svět je směsice dobrého a špatného, správného a nesprávného, vítězství a prohry. Ve světě plném protikladů musíte neustále dělat rozhodnutí mezi tím, co je správné a co je špatné a nežádoucí. Neměli byste se řídit svou myslí, ale naslouchat a řídit se svým intelektem (*buddhi*). Dokud budete následovat svou mysl, nebudete schopni dosáhnout Božství.

Promluva z 16. 1. 1988

Nezapojte se do rozvíjení přání a tužeb.

To je nikdy nekončící proces zasévání a sklízení, nikdy nedosáhnete spokojenosti a jedno uspokojené přání se rozvine do hladu po deseti dalších. Nechoďte se za démonickými touhami ani pokřivenými kratochvílemi. Všechny cesty vedoucí do říše smyslů jsou mučivé a slepé, pouze cesta vedoucí k Bohu je rovná. Rozvíjejte spravedlnost v každém činu, to odhalí samotné božské já. Přímost vám umožní překonat tři vlastnosti přírody (*guny*). Ani jedna z těchto vlastností by neměla mít navrch, všechny by měly být podmaněny, aby bylo jezero blaženosti naplněno. Jediné, co má smysl, je vnitřní blaženost, nikoli vnější, smyslová, objektivní a světská. Pokud je vnitřní vyrovnanost a rovnováha nenarušena vnějšími zdary a nezdary, je to jistý znak duchovního úspěchu.

Promluva z 12. 4. 1959

Božský život je založen na vlastnosti klidné vyrovnanosti (*sattva*), kterou je nutné rozvíjet.

Tuto vlastnost je možné rozvíjet pomocí sattvického jídla, které podporuje zdraví, sílu, lehkost ducha a upřímnou snahu. Nemá smysl nabízet duchovní potravu lidem, kteří mají hlad a jsou slabí, nejdříve jim musíte pomoci zesílit, aby měli silná přesvědčení a drželi se silných ideálů.

Fyzický hlad je nutné utišit jako první a to jednoduchým sattvickým jídlem. Poté se pokuste opakovat boží jméno, které máte nejraději. Neberte jméno na lehkou váhu, respektujte ho, i když ho slyšíte z úst žebráka, který ho používá pro získání almužny. Ačkoli to nemusí být dobrý člověk, nebo nemusí mít dobré úmysly, nechovejte se ke jménu špatně, protože jeho čistotu není nikdy možné pošpinit. Poděkujte jim, že vám připomněli Boha a běžte svou cestou. V žádném případě se neposmívejte ani neodrazujte lidi, kteří používají boží jméno.

Promluva z 14. 12. 1958

Šrí Satja Sái Bába **GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží**

KAPITOLA 27

Tak, jak je vyzařování zdravého těla zakryto oděvem, který ho pokrývá, duše člověka je zakrývaná egoismem (*ahankára*) a nemůže odhalit nádhernou záři drahocenného pokladu, který vlastní, podstatu *brahma* (*brahmatattvam*). Neboť egoismus je kořenem všech vad a nedostatků. Je zrozen z chtění (*káma*). Proto se oprostí od egoismu.

Stav bez chtění je ve skutečnosti stavem bez ega. A co jiného je osvobození (*mókša*) než osvobození z pout ega? Osvobození dosáhneš, když přetneš pouta chtění.

Ve většině případů se lidé zabývají jen takovými činnostmi, k nimž jsou vedeni pouze přáním mít z jejich výsledků vlastní prospěch. Od činů neslibujících osobní prospěch se naopak odtahují. Gíta odsuzuje oba tyto postoje. Ať již budou následovat důsledky, nebo nikoli, nikdo neunikne nutnosti být činný. Člověk se nemůže zcela vzdát činnosti, jak by se měl vyhnout zaplétání se do jejich důsledků? Gíta učí, že „*karma phala tjága*“, vzdání se ovoce svých činů, je tou nejlepší *sádhanou* k tomuto účelu určenou.

Každý čin, ať chtěný či odmítaný, splňující naděje nebo nikoli, má své následky. Ty se dostavují, když ne okamžitě, tak za nějakou dobu. To je nevyhnutelné. Ten důsledek může být dobrý nebo špatný, ale ani jediný čin obětovaný Pánovi se konatele nedotkne. Svátostí obětování je čin proměněn, pozdvižen a posvěcen, to znamená učiněn posvátným, svatým, zatímco činy inspirované egem vedou k otroctví.

Ten, kdo si upřímně přeje dosáhnout Boha, realizovat ho, se musí osvobodit od všech náznaků chtění (*mamakára śúnja*) a vyloučením pocitů „já“ a „mé“ dosáhnout spasení (*mókša*), což znamená dosáhnout cíle života. Tento stav nezná radost a žal; je nad oběma. Krišna chtěl, aby jeho oddaný a přítel Ardžuna dosáhl tohoto stadia, a proto se ho snažil spasit vyučováním různých metod vedoucích k jeho osvobození. Navíc ho používal jako nástroje, aby přijetím tohoto drahocenného daru prospěl celému lidstvu.

Než Krišna ukončil udílení posvátných rad, takto oslovil Ardžunu: „Vzdej se i veškeré dharmy a odevzdej se mně. Já tě osvobodím od hříchů. To znamená, zanechej *ahankáry* i *mamakáry*, pýchy na ego, na všechnen majetek i na pocity „já“ a „mé“. Přestaň ztotožňovat své Já se svým tělem, jež je jen jeho klecí a vězením. Upevni se v přesvědčení, že všechno je *paramátman* a nic jiného. Proto není třeba dělat nic než poklonit se Jemu a podřídit se Jeho plánu. Je však nutné, aby se člověk vzdal páru činností – *sankalpa* a *vikalpa* – zda se má rozhodnout pro činnost nebo nečinnost, něco zařídit, nebo nechat být. Je třeba, aby plnil Pánova nařízení a přijal jeho vůli, byl šťastný tam, kam ho Pán umístil, a spokojen s tím, jak ho stvořil. Zdaleka by se měl vyhýbat zkoumání, jsou-li jeho

činy namíste, nebo ne. Všechno by měl konat jako bohoslužbu Pánovi bez očekávání jakékoliv odměny. To je všechna jeho povinnost.“

Někteří suchopární učenci védanty, celí ověnění provázky s korálky, zneužívají právě toto Krišnov učení, vzdávají se *dharmy* a s Jeho ujištěním, že je osvobodí od všech hříchů, si nečinně hoví s nataženýma nohama a kolébají se sem tam se zavřenýma očima. Vyhýbají se svým oprávněným povinnostem a jedí, spí a potulují se, jak jen mohou nebo jak se jim zlíbí. Nerozlišují mezi tím, co je dobré a co špatné. Vymlouvají se, že jim Pán nařídil překročit *dharmu*.

Když se jejich rodiče nebo zkušení hledači pravdy pozastavují nad jejich chováním, odpovídají: „Jak je smutné, že i vy jste na takovém omylu. Cožpak nevíte, co Pán prohlásil v Gítě? To já se řídím podle jeho nařízení „*sarvadharmán paritjadžja*“. Nepotřebuji žádné rady od osob s menší autoritou.“ Tito lidé se holedbají svou oddaností a ortodoxností a z Pánových slov si vybírají jen taková, která vyhovují jejich sklonům. Předcházející a následující části textu ignorují, jak se jim to hodí, protože jim jsou nepříjemné, a to navzdory tomu, že jsou nedílnou součástí jednoho výroku. Přestože se vydávají za skalní následovníky Gíty, nejdůležitější část příkázání ignorují.

Pán říká: „*Mám ékam šaranam vradžā*“, vzdejte se veškeré *dharmy*, což znamená: odevzdejte se mně. Dá se říci, že se takto odevzdali? Ne! Nebo že alespoň mají hlubokou touhu po osvobození? Ani to ne! Neboť kdyby ji měli, nevyhýbali by se svým zákonitým povinnostem a nestali by se obětí svých požadavků na jídlo a spánek. Takoví jedinci vynikají jen v klevetění a umí se blýsknout, avšak Pánův příkaz v praxi neuplatňují. Na to jsou příliš pohodlní. Nenajdete v nich ani jediný atom duchovního úsilí.

Praví aspiranti nalézají cenné pravdy v Pánových slovech:

*Sarvadharmán paritjadžja
mám ékam šaranam vradža,
aham tvám sarvapápébhjó
mókšajíšjámí, má šučah.*

Všimněte si, že Pán řekl „*sarvadharmán paritjadžja*“, nikoli „*sarvakarmán paritjadžja*“. Co tedy tento výrok znamená? Konejte všechny činy pro Pána a jeho oslavení, aniž byste se zaplétali nebo ztráceli v diskuzích o tom, co je *dharma*, a co *adharna*.

I když víte, že už nezbývá nic, čeho byste měli dosáhnout, jelikož jste vložili celou svou důvěru v Pána a žijete už jen jako oběť odevzdaná Jemu, musíte – stejně jako Džanaka a jiní – dále pracovat pro dobro světa (*lókasangraha*). Duše imanentní v každé bytosti (*sarva bhútántarátmá*) není odlišná od *átmana* neboli duši ve vás. Proto buďte *sarvabhúta hité ratáh*, to znamená dychtiví přispívat ke zdaru všech bytostí. Dělejte vše, co je přikázáno v šástrách a svatých spisech, dělejte to pro Něho v duchu odevzdanosti a bez hledění na ovoce činů. To je pravá *niškámakarma*.

Dobře porozumějte Gítě, a dodržováním jejích pokynů se zakotvíte v *niškámakarmě*.

Všechny povinnosti konejte jako bohoslužbu (*Hari prasádam*). To je vaším jediným úkolem. Všechno ostatní – ovoce, výsledky i důsledky ponechejte Jemu. Pak vám Hari udělí svou milost a váš pozemský život bude posvěcen a zhodnocen.

Ti, kdo následují cestu *dharmy*, určitě dosáhnou konečného vítězství i navzdory obtížím, které jim mohou být překážkou v cestě. Naproti tomu ti, kteří z cesty *dharmy* sejdou, mohou snad i po dlouhý čas užívat bohatství a pohodlí, ale nakonec je čeká a přemůže pohroma. Kuruovci a Pánduovci jsou nejlepším příkladem dosvědčujícím tuto pravdu.

Kuruovci, hluboko zabředlí v *adharmě*, byli tak oslepeni pýchou, že různými způsoby týrali dobré Pánduovce, ale nakonec byli sami vyhlazeni. Měli sice pomoc nejrůznějších spojenců, ale protože nezískali sílu boží milosti, dobrý osud je opustil a oni podlehli nenapravitelné zkáze. Mahábhárata učí všechen bháratský lid této jedné lekci: nic se nemůže vyrovnat boží milosti, ani nejmocnější arzenál zbraní. Toto je jejím nejcennějším poselstvím.

Sídlo Gíty (*gítábhavanam*) je sídlem pravdy (*satja*) a *dharmy* (spravedlnosti), vybudovaným na půdě Indie ku prospěchu celého světa. Studujte Gítu s vírou a oddaností. Zažijete léčivý a oživující účinek jejího učení tím, že ho budete uskutečňovat v životě. Neboť *átmaráma* – *átman*, pramen sladkosti a blaženosti – bude stále přítomen jako skutečnost. Pán vás v mžiku zahrne svou přízní.

Modlete se k Pánovi, který v sobě nosí všech čtrnáct světů, a zajistě se můžete stát pánem osmi pokladů, skýtajících štěstí zde dole, a co je více žádoucí, i pánem *kaivalji* (osvobození), jež je zdrojem věčné blaženosti (*nitjánanda*), věčné pravdy (*nitjasatja*) a věčné moudrosti (*nitjadžňána*).

Proč obcházet a shánět *ghí*, když u sebe máte máslo? Zasloužte si máslo neboli boží milost absolutní poslušností pravidlům žití, která on ustanovil. Když jste získali milost, nemusíte zvláště prosit o osvobození (*mókša*). On ví nejlépe, co byste měli dostat a kdy. Udělí vám, co si zasloužíte a co je pro vás prospěšné. Dychtěte po něm, trpte mučivou touhou po něm a nemusíte toužit po osvobození. Pokud tak budete činit bez jakékoliv jiné myšlenky, on vymaže všechny vaše hříchy. Držte se ho pevně; on vás může učinit nesmrtelnými jako Ardžunu. Ti, kteří chtějí uniknout z koloběhu zrození a smrti, musí uposlechnout Pánových příkázání ustanovených v Gítě a musí se mu odevzdat. Potom všechno, co podniknou, bude korunováno úspěchem.

Sái inspiruje

Stejně jako je vesmír tvořen třemi složkami (*guna*),

kteří jím prostupují, je první fáze duchovní cesty uzavřít pasivní složku (*tamo guna*), jejímž hlavním poznávacím znakem je hloupá zatvrzelost. Když jste naplněni netečností této složky, projevujete mdlou inteligenci a máte sklon oddávat se kladení nesmyslných otázek a hádkám.

Místo toho se snažte studovat každou věc do hloubky a poté z ní vyvodit důsledky. Pouze tehdy se stanou vaše zážitky přínosnými. Člověk s touto složkou není schopen vnímat pravdu a nemůže realizovat Božství. Takový člověk bude chycen v nekonečném cyklu života a smrti. Vyhybejte se nekonečným slovním debatám o každé hlouposti. Takové kontroverze vedou pouze k posílení zahořklosti, ne harmonii. Nepomůže vám to k realizaci pravdy.

Promluva z 8. 1. 1988

Člověk s vášnivou složkou (*radžo guna*) je ten, kdo je nadměrně šťastný, když dostane to, po čem toužil.

Jeho ego se tím zcela nafoukne. Pokud jeho přání naplněna nejsou, má sklon rozvíjet nenávisť.

Z toho plyne, že pro, do vášnivé složky ponořeného, člověka nebude výsledek dobrý, ať jsou jeho touhy naplněny nebo ne. Takový člověk je často pohlcen hněvem a hořkostí. Vášnivá složka způsobuje horkokrevnost a prchlivost. Když je vášnivá složka silná, vyvolává v člověku hněv a nenávisť, vzrušuje jeho krev a způsobuje zarudnutí jejich očí.

Když je člověk naplněn harmonickou složkou (*sattva guna*), stane se čistým. Stane se z ní vlastnost, která ho vykoupí, když koná prospěšnou činnost s čistým srdcem a koná ji jako oběť Božství. Při narození nic nevíte, ale když odcházíte z tohoto světa, měli byste tvrdě pracovat na tom, abyste ho opouštěli jako realizovaná duše.

Promluva z 8. 1. 1988

Himáčal

Promluva Šrí Satja Sái Báby v Simle 4. dubna 1975

Vtělení lásky!

Obyvatelé Himáčalpraděše! Jak stojí v mytologických legendách (purána), sídlí pán Šiva v Himálaji. Vnitřní význam tohoto tvrzení je, že Pán Šiva sídlí v srdcích, která jsou tak čistá, bílá a chladivá jako sníh (*hima*) a také tak stálá a nepohnutá (*ačal*) jako tyto hory. Proto vám každý pohled na okolní hory přináší poučení. Hory vás vyzývají k ryzosti a čistotě, k soucitu s trpícími a k nedotčenosti štěstím a neštěstím. Zrození v této krajině jste si museli zasloužit svými dobrými činy v mnohých minulých životech.

Člověk si musí uvědomit svou pravou podstatu a upevnit se v ní, jinak nemá nárok nazývat se člověkem. Když oheň nepálí a voda neteče, mohou si činit nárok na své názvy? Opravdovost znamená být pravdivým do nejhlubšího jádra bytí.

Pravda je přirozeností člověka. Jinými slovy: můžete se spolehnout, že se člověk vždy bude chovat pravdivě. Vyřkne jen to, co upřímně cítí, a bude jednat podle toho, co říká; jeho myšlenky, slova a činy budou v souladu a budou se doplňovat. Jestliže v ojedinělých případech tento soulad chybí, je taková osoba člověkem pouze podle vnější podoby. Taková osoba je horší než zvíře, protože zvířata nejsou zatížena myšlením a řečí.

Inteligenci je nutno udržovat jasnou a ostrou

Všechno ve stvoření podléhá zákonu změny, také člověk mu podléhá. Avšak člověk by tohoto zákona měl využít ke svému pokroku a neměl by sklouzávat na nižší stupeň. Poctivost (*dharma*) je normou, které by se měl držet, aby se změnil z dobrého na lepšího a z lepšího na nejlepšího. Dharma je to, co se „nosí“. Člověk se musí do *dharmy* oblékat, aby se chránil před studenými větry ega. Člověk byl obdařen intelektem (*buddhi*) proto, aby se při každé

příležitosti mohl rozhodovat, které konání je prospěšné a které škodlivé. Když Gándhí procházel oblastmi, kde panovala nenávisť, modlil se: „Ó Pane! Dej, ať jsou všichni dobře myslí.“ Intelekt je třeba udržovat jasný, ostrý a přímý.

Intelekt vede člověka čtyřmi směry: za první je to úplné sobectví (*svártha sukha buddhi*), kdy jedinci nezáleží ani na ženě a dětech, ale usiluje v první řadě o zajištění vlastních potřeb. Pak máme druhý směr (*svártha parártha sukha buddhi*), kde je do určité míry brán zřetel i na štěstí druhých. Ptáci na příklad krmí svá mláďata a vynakládají velké úsilí, aby je odchovali. Třetí druh (*parártha buddhi*) chce stejné štěstí pro druhé jako pro sebe. Je zde ochota podstoupit jakoukoliv námahu, aby bylo zajištěno i pro druhé to, o čem se člověk domnívá, že přinese štěstí jemu. Za čtvrté je to duchovní intelekt (*ádhyátmika buddhi*), který vždy vede člověka po stezce odříkání a služby, neboť jen tak postoupí na duchovní cestě.

Osvojte si vidění jediného za veškerou mnohostí

Po dlouhá staletí byla Indie vůdcem a učitelem (*guru*) lidstva, protože lidé pěstovali tento druh inteligence. Ta dnes ustoupila falši, pokrytectví, nespravedlnosti a chamtivosti.

Ádhjátmický intelekt uznává jednotu všeho stvoření, takže jedinec stejně měrou cítí to, co cítí druhá osoba. Toto ohromné shromáždění se *ádhyátmickému* intelektu bude jevit jako girlanda pestrobarevných květů navlečená na jediném provázku, na Bohu. Vypěstujte si tuto vizi: za mnohostí spatřujte Jediného, spatřujte Brahmasútru, provázek provlečený každým květem.

Když získáte boží lásku, bude k vám proudit i Jeho milosrdenství. Láska dává a odpouští, ego

bere a zapomíná. Kdyby vám syn ukradl doma peníze, nevydáte ho policii, ale když vám ukradne služební lžičku, učiníte tak bez výčitek svědomí, neboť služku nemilujete.

Žijte bez nenávisti k druhým, neodsuzujte je a nehledejte na nich chyby. Vjása napsal osmnáct obširných svazků purán a jejich obsah shrnul do jediného dvojverší: „Činit druhým dobro je nejzáslužnějším aktem, činit zlo je tím nejohavnějším.“ Máte-li pocit, že nemůžete činit dobro, alespoň upust'te od konání zla. To je samo o sobě dobrou službou!

Nesnažte se nalézat rozdíly, nalézejte jednotu. Vyznání, společenské kasty a rodné země mohou být odlišné, ale hlad v nitru člověka je týž. Pochopte, že účelem života je prostřednictvím lásky poznat Vtělení lásky, totiž Boha, a skrze svou vlastní lásku dokazovat, že jste ho poznali.

Všechny údy těla musí spolupracovat v jednotě na společném díle zachování těla a udržet je v kondici, aby mohlo splnit své prvořadé poslání. Jestliže se jeden úd neshodne s druhým, jestliže odmítne spolupráci a pomoc, bude trpět celé tělo, včetně vzdorujícího údu. Když uvidíte na cestě trn, nohy se mu vyhnou. Oči jej uviděly a vibrace sympatického nervstva okamžitě varovaly nohy. Láska a spolupráce mezi okem a nohou pocházejí z nitra, z božského ducha (*átman*) a z jeho lásky, která je jeho podstatou. Tak jako láska udržuje vaše tělo v bezpečí a jistotě, necht' je v bezpečí a jistotě udržována i tato zem, neboť má splnit velké poslání vůdce a učitele (*guru*) lidstva.

Sám vesmír je univerzitou, ve které studují všechny lidské bytosti.

Každý student studuje jeden předmět a získává diplom. Každý si může zvolit předmět, který se mu líbí. Ale bez ohledu na to, že každý studuje jiný předmět, mají všichni jeden společný cíl, jednu společnou cílovou stanici, kterou je získání diplomu božské lásky. V kosmické univerzitě, ačkoli se na ní studují vědecké, politické, ekonomické a další obory, je vždy základem duchovní poznání. Dokonce i v duchovní oblasti jsou různé předměty. Jedna důležitá skupina má pět předmětů: odevzdání, oddanost, disciplína, rozlišování a odhodlání.

Ti, kteří zvládli tyto předměty, jsou kvalifikováni k získání božské lásky.

Promluva z 16. 1. 1988

Setkání u příležitosti výročí Svámího narození

V sobotu 25. listopadu 2017 jsme se v domově Sue Ryder sešli s přáteli, abychom společně oslavili 91. výročí narození Satja Sái Bábý. Scházeli jsme se postupně, jak dovolovaly spoje přespolním a časové možnosti místním. Setkání jsme zahájili zpíváním bhadžanů s video projekcí Svámího daršanu, což nás mile naladilo do duchovní atmosféry Svámího božské lásky.

Po milém uvítání všech účastníků následovala promluva Hanky na téma „Božská láska“. Připomenula nám, co Láska ve Svámího učení znamená, že se nejedná o lásku mezi lidmi, o lásku k zvířatům či věcem, ale o energii, která je spodním proudem celého života a je za vším, co konáme. Vyprávění doplnila o krásný inspirativní příběh, o tom, že pokud svůj život naplníme Láskou, tak se promění nejen životy naše, ale i všech kolem nás.

Po nasycení našich fyzických těl obědem jsme se ve fotoprezentaci dozvěděli, jak pokračují práce na projektu Átmaséva v Německu, kde oddaní nejen z Německa, ale z celé Evropy společně vytvářejí duchovní centrum a komunitu, která nabízí bydlení pro staré a nemohoucí.

Zasmáli jsme se při skupinovém psaní příběhů o lidských hodnotách pouze ze slov, která začínají na písmeno P a jedno další libovolné písmeno (nejčastější volba byla L, aby bylo možné mluvit o Lásce;-). I když to možná zní složitě, tak se všem podařilo vytvořit opravdu velmi pěkné a vtipné příběhy. A v závěru jsme si ještě zazpívali bhadžany.

Kromě povznášejícího programu bylo důležité, že jsme měli možnost se všichni setkat, pobýt v laskavé atmosféře stejně naladěných lidí, posdílet duchovní i jiné zážitky a společně zaměřit naši pozornost na Božství.

Šití oblečků pro miminka v General Hospital v Puttaparthi.

V polovině loňského roku nás informovala o velmi zajímavé službě paní Lut, vedoucí Sái skupiny v Holandsku, která se věnuje projektu šití oblečků pro miminka v General Hospital v Puttaparthi.

Ihned vznikl impulz, abychom se k této službě přidaly. Zpočátku nesměle, protože ani jedna z nás, které máme o tuto službu zájem, není švadlena. Přesto jsme se rozhodly, že to zkusíme. Nakoupily jsme látky a několik metrů látek na košilky jsme dostaly jako sponzorský dar. Ve dnech 15. 12. 2017, 7. 2. a 14. 3. 2018 jsme se sešly v počtu čtyři ženy a daly se do šití. I nadále se budeme setkávat jedenkrát do měsíce.

Další možností, jak se zapojit do služby je pletení čepiček, kabátků a botiček pro novorozence. Hotové balíčky odevzdáme v létě v General Hospital během poutní cesty.

Svámí, děkujeme za tak krásnou službu.

Edita L.

Uklid'me Česko

Uklid'me Česko je již zavedenou celostátní ekologickou aktivitou konanou pod záštitou Ministerstva pro životní prostředí a pořádanou Českým svazem ochránců přírody. Hlavní cíl této akce je již v jeho samotném názvu, a tím je tedy úklid odpadků z míst, kde být odpad nemá. Specifikem celé aktivity je její dobrovolnost, kdy všichni zúčastnění konají svoji činnost bez nároku na věcnou nebo finanční odměnu. V roce 2017 se akce zúčastnilo téměř 100 000 dobrovolníků a bylo uklizeno více než 1 500 tun odpadků (více na www.uklidmecesco.cz).

Členové Satja Sái organizace se tedy rozhodli, že se k této aktivitě také přidají. Bylo dohodnuto, že budou uklízet přírodní památku Prosecké skály, která se nachází na rozhraní pražských čtvrtí Libeň a Prosek. Jedná se o skalní útvar, jenž je tvořen stěnami starých pískovcových lomů. Místo je to velmi krásné a často vyhledávané místními obyvateli za účelem rekreace. Skály jsou také často útočištěm pro osoby bez domova, což s sebou mimo jiné nese zvýšené množství odpadků v daném území. I z toho důvodu se členové Satja Sái organizace rozhodli uklízet právě zde. Nebyli jsme však sami, kdo se zde rozhodl uklízet, také místní Skauti se již několikátým rokem účastní úklidu Proseckých skal, a tak jsme se rozhodli spojit své síly právě s nimi.

Hlavní úklidový den byl stanoven na sobotu 7. dubna, což se ukázalo být jako šťastné datum, neboť byl vpravdě krásný jarní den, a tak se dobrovolníků, kteří se rozhodli uklízet Prosecké skály sešlo hned několik desítek a mezi nimi i my, členové Satja Sái organizace. Po základních instrukcích, bezpečnostních pravidlech, vysvětlení rozložení lokality a činnostech vhodných pro úklid, jsme se organicky pustili do díla. Za podpory pracovníků z Lesů hlavního města Prahy a radnice MČ Praha 9, šla práce rychle od ruky. Do úklidu na Proseckých skalách byly zapojeny všechny generace, od těch nejmladších až po ty nejstarší. A tak za několik hodin bylo posbíráno několik kontejnerů odpadků a lokalita Prosecké skály se opět mohla více nadechnout k tomu, rozdávat krásu svým návštěvníkům. Ač si ani členové Satja Sái organizace nečinili nárok na odměnu, tak se jim jí přeci jen dostalo, neboť si odnášeli dobrý pocit z toho, že udělali něco pro své okolí, a tedy i pro sebe, neboť my všichni jsme tzv. na jedné lodi.

Lípa, posvátný strom – strom lásky, věrnosti a bezpečí

Společně zasadili občané Satja Sáí vzdělávacího centra
ke 100. výročí vzniku ČSR dne 28. 10. 2018

Ke všem stromům i rostlinám vzhlížím s velkou láskou a s pokorou již od školních let. Vidím v nich velkou sílu energie bezpomínečné lásky. Velmi dlouho jsem toužila uskutečnit další projekt společně s přáteli Sáí centra. A ne náhodou ke mně přišla informace, která zasáhla přímo mé srdce. **Zasadit „strom svobody“ - Lípu k mimořádnému 100. výročí vzniku** Republiky společně se Sáí přáteli.

Lípu, která se stala svou mohutností a krásou opěvovaným symbolem Slovanů, byla prý uctívána od nepaměti. Lípa byla vždy považována za ochranný strom rodin. Odtud pochází zvyk, že při narození prvního dítěte zasadí lípu. Lípa se může dožít i tisíc let. Nejstarší tzv. zvonící lípa v Čechách má 600 let a je v Telecím u Poličky. Lípa byla také stromem zamilovaných a sídlem bohů lásky. Snad právě proto jsem vnímala Svámího, jak tomuto projektu žehná a zároveň mě i ostatní bude učit trpělivosti a síle víry.

Projekt **„Strom svobody“** měl svá pravidla, která bylo nutné dodržet (postup dle www.stromysvobody.cz, zejména souhlas majitele pozemku, několikaletý závazek v péči o strom, aby se dobře ujal a v suchých dnech neuschl). Začala jsem se podrobně zabývat celým projektem, zjišťovala jsem, zda by bylo možné strom zasadit v Domově Sue Ryder, kde si pronajímáme již mnoho let vhodné prostory pro všechny ESSE semináře a Sáí oslavy a nyní i pro pravidelná bhadžanová setkávání. Zpočátku to vypadalo, že to asi nebude možné. Tehdy si vzpomínám, že jsem prosila Svámího o pomoc a vedení. A náhle vše šlo dle Jeho vůle. Bylo krásné jen pozorovat, co se dělo. Získali jsme místo i svolení zasadit strom v zadní části zahrady Domova Sue Ryder, na další schůzce členů jsem vše přednesla a většina členů tento nový projekt schválila. A pak už stačilo jen objednat strom, přivést na místo i s kvalitní zeminou a podpěrnými kůly.

Vykopat jámu pro strom nám pomohl správce Sue Ryderu malým rypadlem. V tomto okamžiku se zapojili všichni, kdo mohli pomoci dle svých dovedností, jakož i dva zdatní muži, kteří připravili

jámu k sázení a upravili prostor kolem. Dostali jsem krásnou nabídku od dalších Sáí přátel vyrobit pamětní desku, kde jsme nechali napsat, k jakému výročí a kým byla lípa zasazena. V tomto okamžiku se každý z nás připravoval na tuto slavnost s velkou radostí. Někteří z nás napekli sladké i slané dobroty a uvařili teplý nápoj, další z nás připravili písně, které budeme zpívat a další krásný rituál a zajímavý proslov, týkající se historie tohoto významného dne, spojeného také s naším prvním prezidentem T. G. Masarykem.

T. G. Masaryk řekl: *„Základem státu je spravedlnost a spravedlnost je aritmetikou lásky.“*

Satja Sáí Bába promlouvá:

*„Kde je spravedlnost v srdci, tam je krása charakteru.
Kde je krása charakteru, tam bude soulad v domácnosti.
Je-li soulad v domě, bude pořádek v národě,
je-li pořádek v národě, bude mír ve světě.“*

Vše bylo přichystáno na společnou oslavu 100 let republiky dne 28. října 2018. Sešli jsme se společně i s hosty v počtu 31 občanů, nejstarší 97letý muž a pamětník a nejmladší asi 5ti měsíční dítě v kočárku. Při sázení stromu jsme začali zpívat českou hymnu a následně oblíbené písně našeho prvního prezidenta a další duchovní písně za doprovodu harmonia. Na konci velmi dobře připraveného proslovu byly přečteny myšlenky T. G. Masaryka a myšlenky Satja Sáí Báby, které byly velmi shodné. Pod strom jsme také vložili do pevné krabice důležité poselství pro další generace. Celou slavnost jsme zakončili písní T. G. Masaryka „Ach synku synku“ a společným fotem u stromu. Poté jsme se přemístili do kaple, protože ač se oslava vydařila, počasí bylo velmi deštivé a chladné. A ještě jsme asi hodinu zpívali národní písně. Mnozí jsme vnímali Jeho lásku a požehnání. Všichni kdo se účastnili této oslavy odcházeli spokojeni s pocitem, že společně je možné uskutečnit mnoho dobrého.

Velmi si přejeme, aby tento strom dělal po mnoho dalších let velkou radost všem seniorům, kteří žijí a budou žít v budoucnu v Domově Sue Ryder.

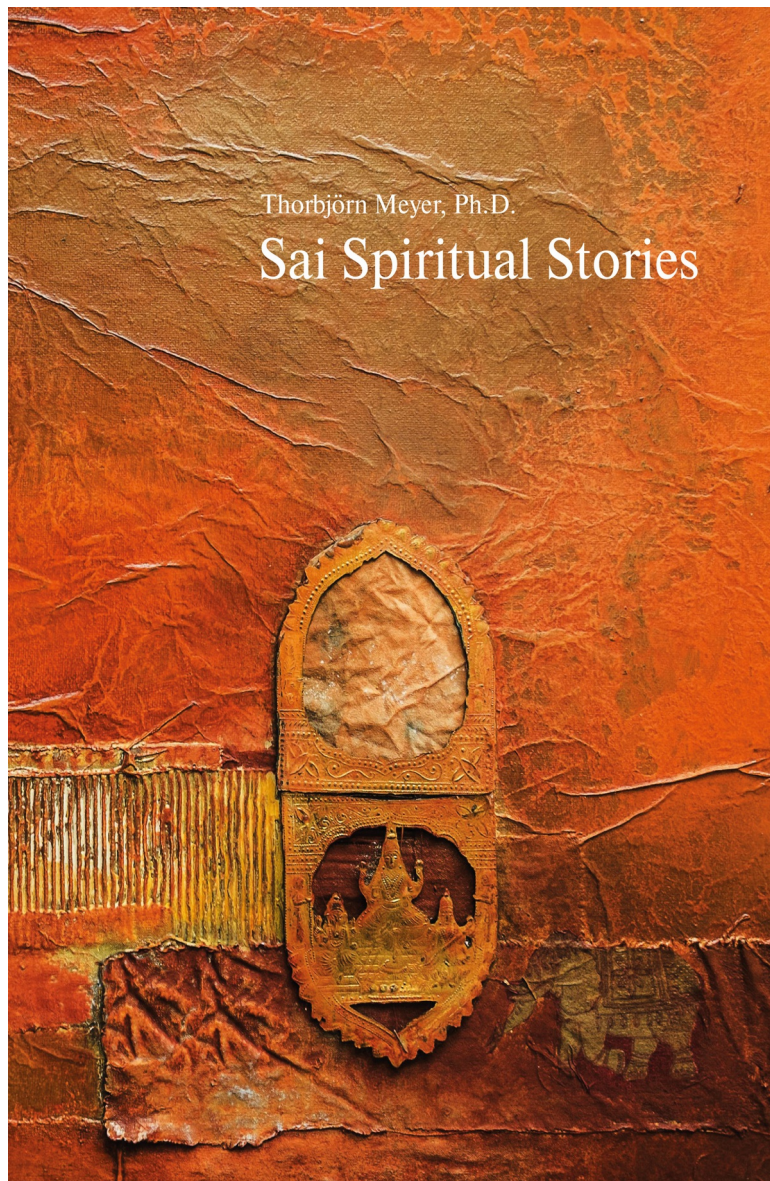
Sáí Rám Lída

Čtení z knihy: Duchovní příběhy

Ze Sáiho promluv převyprávěl Thorbjörn Meyer, Ph.D.

Hodnota: Láska

Rabínův dar

Kdysi před dávnými časy byl jeden klášter. Náležel velmi starému řádu, který vlastně už zanikl, takže tento klášter byl to jediné, co po něm zůstalo. Jak se dalo očekávat, v tom klášteře už žila jen hrstka starých mnichů. Přesněji řečeno dvanáct pod vedením jejich převora. Nebyl tam ani jeden novic, protože žádný mladý muž neměl o řád zájem. Z toho mniši usoudili, že je dobrý Bůh z nějakého důvodu trestá. Snad něco pokazili a teď jejich řád vymře s nimi. Trápilo je to a stále se jeden druhého ptali: „Co děláme špatně, za co nás Pán Bůh trestá? Jak můžeme svoji chybu napravit?“ Každý den se mniši modlili za božské vedení.

V horách nedaleko kláštera stála chýše, v které čas od času pobýval na jeden či dva dny

starý rabín. Mniši, kteří za ta léta získali jakýsi šestý smysl, vnímali rabínovu přítomnost a říkali si mezi sebou: „Starý pán je zase tady.“ Ba co víc, za chladného a jasného počasí viděli, jak z komína chýše stoupá kouř. Ale rabín vyznával jiné náboženství, a proto s ním mniši nikdy nenavázali kontakt, přestože cítili, že je bezesporu velice moudrý.

Jednoho dne jeden z mnichů pravil: „Snad bychom se měli zeptat moudrého rabína, třeba by nám mohl říct, co jsme pokazili, že už nikdo nechce vstoupit do našeho řádu. Jsme teď starci a měli bychom zjistit důvod, než bude pozdě.“ No, problém byl, že rabín byl žid a tato myšlenka byla poněkud rouhačská, nemluvě o jejím provedení. Ale semínko bylo zaseto a po nějakém čase další z mnichů přišel se stejným návrhem. Nakonec o něm začali otevřeně diskutovat a usnesli se, že ho předloží převorovi.

Převor byl zpočátku tím návrhem konsternován: „K rabínovi? Jak by se mohli poctiví křesťanští mniši ze starého svatého řádu obrátit s prosbou o radu na rabína, kněze odlišného náboženství?“ Ale na druhou stranu musíme přiznat, že nám každodenní modlitby za celou dobu nepomohly vyřešit naše dilema. A pravda je, že stárneme.“

Po čase se sám převor, který nesl zodpovědnost za všechny ostatní, rozhodl s rabínem promluvit. Hned následující den začal brzy z rána stoupat na horu. Pro starého pána to byl obtížný a namáhavý výstup. Když po několika hodinách našel chýši, zaklepal na dveře. „Kdo je?“ ozval se zevnitř příjemný tichý hlas. „To jsem já, převor kláštera z údolí,“ odpověděl představený. „No, to je ale příjemné překvapení,“ řekl rabín otevíraje dveře „prosím, jen vstupte!“

Oba kněží se posadili a jejich hovor se týkal Boha a boží lásky, jak by se u dvou starých duchovních, kteří celý život sloužili Bohu, dalo očekávat. Rabín předčítal nahlas úryvky z Tóry a převor předčítal z Bible, kterou stále nosil u sebe. Oba staří páni se spolu zasmáli, dokonce si i zaplakali při tom, když tak probírali, co mají obě náboženství společného. Čas jim rychle uběhl a oba vnímali tuto konverzaci jako velmi prospěšnou.

Převor se zvedl a řekl: „Už se připozdívá a já se musím do kláštera vrátit před západem slunce, ale než odejdu, chtěl bych se vás na něco zeptat. Nejen já, ale i moji bratři kněží se už několik let ptáme, proč se k nám nehlásí žádní mladí muži. Nemáme ani jediného novice. Zbývá nás jen dvanáct starců v našem velmi starém křesťanském řádu a všechno nasvědčuje tomu, že s námi řád zanikne. Nerozumíme tomu. Co jsme mohli dělat špatně, že nás milý Pán Bůh takto trestá? Říkali jsme si, jestli vy, učený a moudrý člověk, byste nám nemohl pomoci najít odpověď na tuto svízelnou otázku.“

Rabín se podíval převorovi do tváře a řekl: „Rozumím, že vás to trápí. Pán Bůh k tomu zajisté má svoje důvody. Moc lituji, ale já pro vás žádnou odpověď nemám.“ Převor přikývl a prohodil: „Už se tím netrapte, jen jsme si mysleli, že snad...“ a obrátil se k odchodu. Když byl u dveří, rabín vstal a řekl: „Počkejte chvíli, právě mi něco došlo. Měl jsem vnuknutí, které mi objasnilo důvod.“ „Opravdu? No to je skvělé, já dobře věděl, že vás musím vyhledat. Cesty Páně jsou vskutku nevyzpytatelné. Prosím vás, hned mi to povězte!“ „Tak mě dobře poslouchejte,“ odpověděl rabín, „skutečnost je taková, že Spasitel je přímo ve vašem středu. Je jedním z vás, ale je inkognito, na zapřenou, nechce být poznán. Asi jste dostatečně neprojevovali vlastnosti svatosti, které od vás jako zástupců starobylého řádu očekával.“ „Jste si tím jist?“ zeptal se převor, „může to být pravda?“ „Zajisté, o tom není pochyb. Ta odpověď mi přišla jasná jako čirá pravda. Jděte s Pánem Bohem a rozjímejte o tom.“

Jsem si jist, že když teď znáte důvod, podaří se vám spolu s ostatními mnichy Pána Boha usmířit.“

Převor rabínovi poděkoval se slzami v očích a vydal se na dlouhý sestup z hory dolů do svého kláštera. Cestou přemýšlel: „Tak Spasitel je mezi námi inkognito, je jedním z nás, ale kdo to může být?“ Probíral každého bratra, jednoho po druhém: „Mohl by to být bratr Giorgio, náš kuchař? Ne, to není možné, vždyť Giorgio si pokaždé nechává nejlepší kousky pro sebe. To by Spasitel nikdy neudělal, tím jsem si jist. Mohl by to být bratr Bernard, náš zahradník? Ne, ani ten ne, protože je tak zahleděn do svých rostlin a květin, že mu nezbývá čas ani na úsměv. Náš Spasitel by určitě takový nebyl. Snad přichází v úvalu zvoník, bratr Tobiáš? Ne, ne, ten ze zvuku zvonů už téměř ohluchl a neslyší, co mu kdo říká. Spasitel by každého slyšel. Tobiáš to tedy rozhodně není.“ Převor podobně probíral všechny bratry a všechny po řadě vyloučil. „Nemohl bych to nakonec být já sám? Konec konců jsem jejich představený. Ale to bych musel vědět. Ne, ani já to nejsem.“

S těmito myšlenkami převor došel k bráně kláštera. Mniši ho už z dálky viděli a bratr Tobiáš zvonil, aby se mniši shromáždili a vyslechli, s čím se převor vrací z návštěvy rabínovy chýše. „Tak povídej, jak jsi pochodil,“ všichni volali. „Rychle nám to pověz!“ Převor jim sdělil, co mu řekl rabín a teď byla řada na nich. Mniši si prošli stejným cvičením jako převor na své cestě z hory. Za nějaký čas došli k závěru, že vůbec nemohou zjistit, kdo z nich je Spasitelem. „Jestliže chce Spasitel zůstat nepoznán, jak bychom ho mohli poznat? Může to být kdokoli z nás, ale kdo, to prostě nevíme,“ pravil převor.

Potom se rozešli, aby se věnovali svým povinnostem. Ale něco se změnilo. Protože teď všichni věděli, že Spasitel mohl být kterýkoli z nich, začali se k sobě chovat s úctou, s respektem a s láskou. Kuchař přestal ujídat nejchutnější kousky a předkládal je bratrům. Zahradník se velmi úzkostlivě začal starat o to, aby nejen oltář v kapli, ale i celý mnichů stále voněly těmi nejkrásnějšími čerstvými květy. Zvoník náhle začal slyšet, co mu mniši povídají a věnoval tomu pozornost. Všichni mniši se změnili. Měli úsměv na tváři a prokazovali jeden druhému velkou úctu, a to ve svých myšlenkách, slovech i činech.

Kláster byl zásobován z okolních měst a řidiči dodávek, kteří zboží přiváželi, brzo poznali velkou změnu v prostředí kláštera. Bylo jim tam v ovzduší lásky tak dobře, že už nespěchali s návratem, ale rádi tam ještě nějaký čas pobýli. Když se pak vraceli do svých měst, vyprávěli nadšeně, jak jim bylo v klášteře dobře a jak je tamější pobyt pozvedal. Teď lidé o klášteře mluvili jako o místě světla a lásky a tato zvěst se časem začala šířit po kraji. Brzo začalo do kláštera přicházet víc a víc návštěvníků, kteří toužili tuto povznášející atmosféru také zažít.

Pro staré mnichy byl každý den rušnější a rušnější, ale oni si dokázali zachovat postoj úcty a vzájemné lásky nejen mezi sebou, ale i vůči návštěvníkům. Jejich rostoucí počet považovali za další zkoušku od milého Pána Boha a věřili, že tentokrát už v ní obstojí. Ve skutečnosti je sdílení pocitu štěstí a lásky s tolika lidmi těšilo. Zdálo se, že celý klášter překypuje radostí. Netrvalo dlouho a dostavil se mladík, který převora požádal, zda by ho přijal za novice. A následovali další se stejným přáním.

Kláster se po převorově návštěvě u rabína úplně proměnil. Žil láskou a radostí, všude zazníval smích a staří mniši děkovali Bohu za štěstí a požehnání, které jim uštědřil. Byli si jisti, že jejich starobylý řád bude zachován.⁶

⁶ *Adaptace starého židovského příběhu.*

Hodnota: Pravda

Sousedčino špinavé prádlo

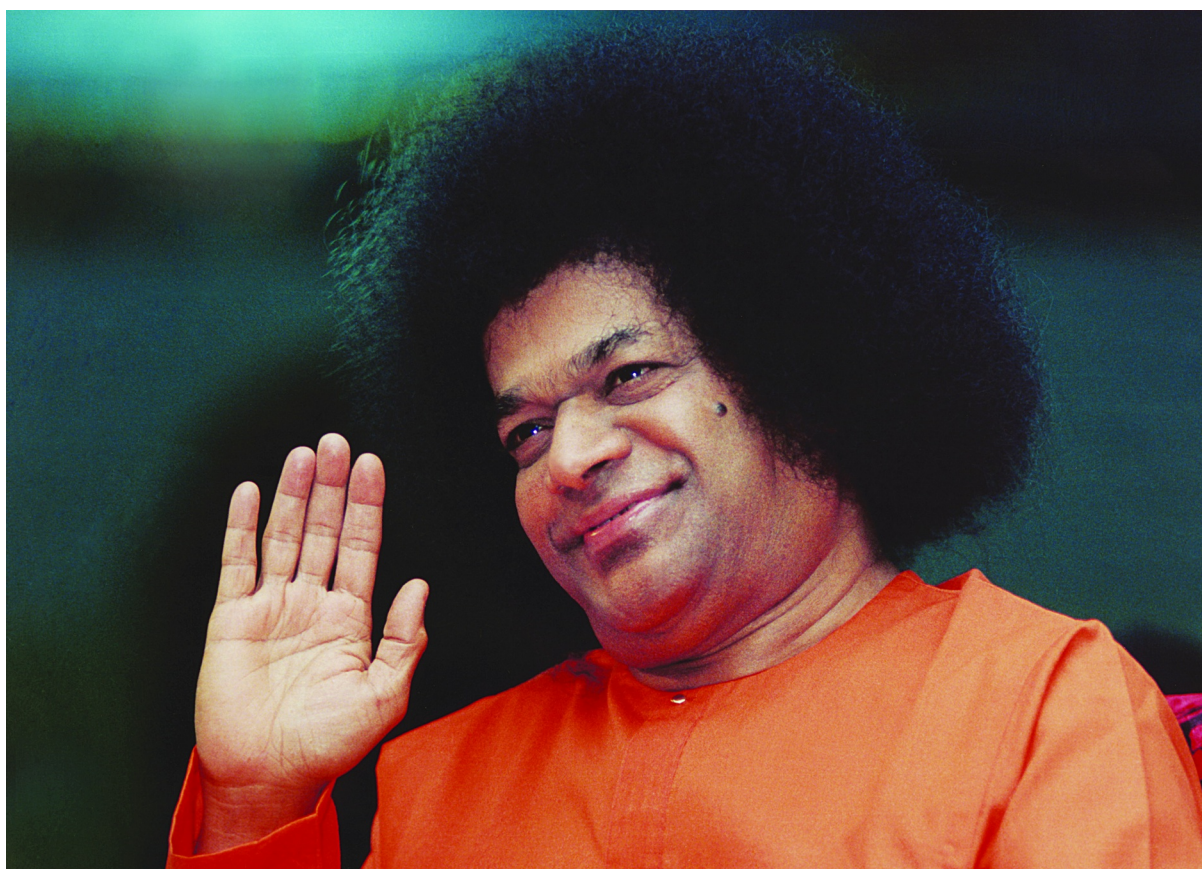
Bylo – nebylo...

Jedna hospodyňka ráda pomlouvala prádlo své sousedky. „Podívej,“ říkávala svému muži, když společně snídali, „zrovna věší prádlo a jako vždy je všechno prádlo zašedlé. Nechápu, jak může používat prádlo, které vypadá jako špinavé. Poté se obracela na svého muže vždycky se stejnou otázkou: „Srovnej to s mým prádlem! To je zářivě bílé, je to tak?“ Manžel se jen usmíval a pokaždé poznamenal: „Ano, drahá, ty jsi vynikající příklad dobré hospodyňky. Mám štěstí, že v tomto domě pereš ty.“

Tento rozhovor mezi manželem a jeho ženou probíhala pokaždé, jakmile sousedka pověsila prádlo, aby uschlo, až toho nakonec měl manžel už plné zuby.

A tak jednou ráno, když manželé společně snídali jako obvykle, žena koukla z okna a s velkým překvapením vykřikla: „Můj Bože, blíží se snad konec světa! Konečně se to naučila! Podívej, její prádlo je bílé jako sníh! Co myslíš, že se stalo?“

Manžel se jen pousmál a řekl: „Já ti to řeknu, drahá. Byl jsem už unaven tou stále se opakující ranní konverzací o sousedčině prádle. Tak jsem si dnes ráno trochu přivstal a umyl jsem v kuchyni okna.“

Retreat Satja Sái organizace Česká republika 2018

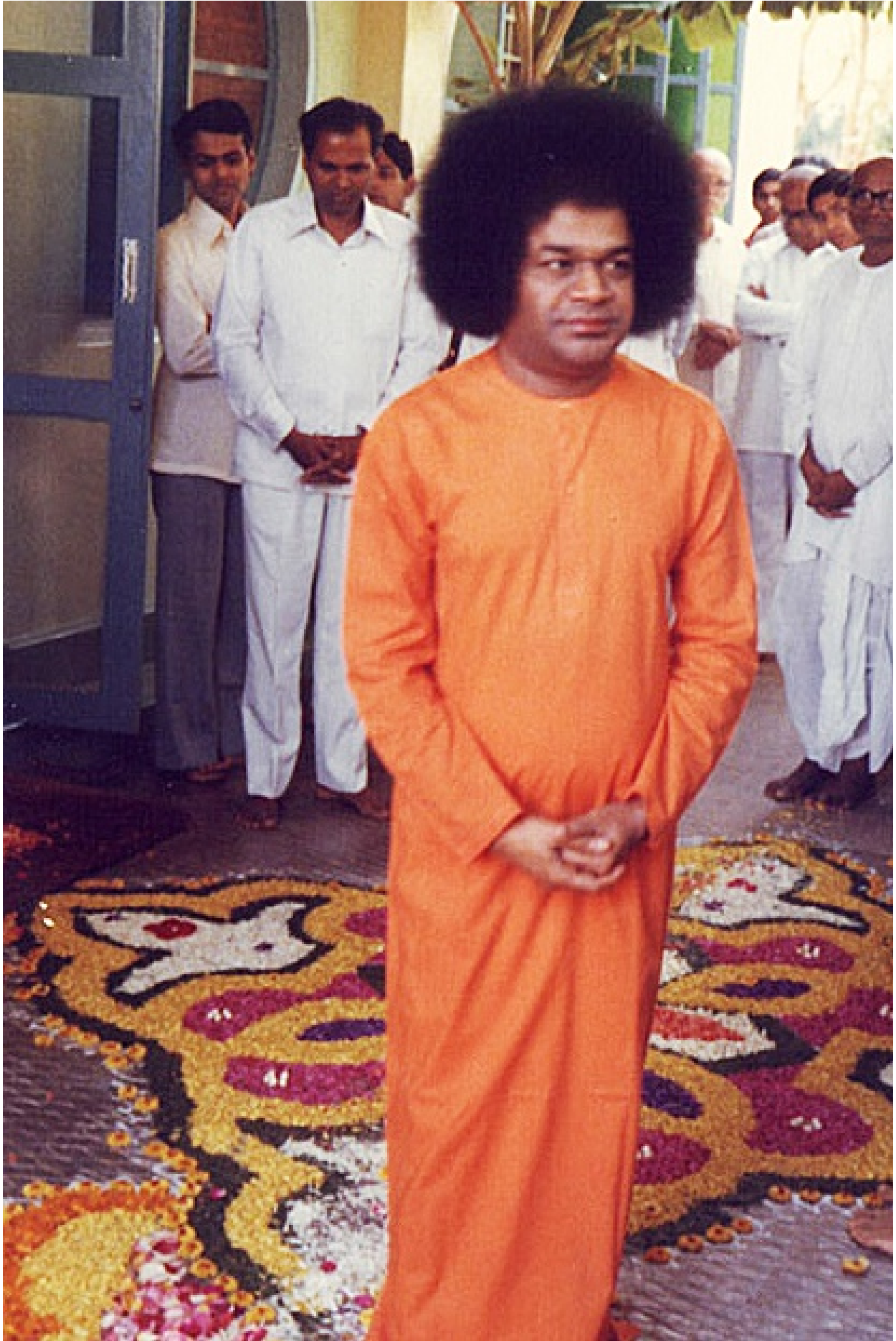
Jako každý rok se opět uskutečnil v měsíci září retreat pro oddané Satja Sái Báby. Tentokrát v termínu 14. – 16. září, v němž jsme se sjeli do Hejnic v Jizerských horách, konkrétně na Chalupu pod Nosem. Chalupa se totiž nachází pod jedním z vrcholů Jizerek, který svým tvarem připomíná nos. Z toho důvodu se mu už před mnoha lety začalo říkat Nos. Město Hejnice jsou zase známy svou krásnou bazilikou, která je zasvěcena Panně Marii, konkrétně události, kdy jí bylo zvěstováno andělem početí Pána Ježíše z Ducha svatého. Součástí retreatu tedy byla i návštěva této baziliky. Ovšem na programu byly i další záležitosti.

Každý den začal recitací svatých textů a zpěvem bhadžanů. V sobotu se pak většina z nás vydala autobusem na Smědavu, která je rozcestníkem mnoha turistických tras. Po jedné z nich jsme se vydali i my, minuli jsme vrchol Jizery, navštívili jsme vzácné rašeliniště, sešli podél vodopádů a došli na Ořešník, což je další ze zdejších vršků. Po návratu nás čekala výborná večeře připravená těmi, kteří na túru nevyrazili. V radosti jsme pak zasedli k ohni a zaspívali duchovní písně a to i k Panně Marii. Na závěr dne jsme shlédli jeden z dílů *Sathya to Sai*, což je seriál o životě Satja Sái Báby, který připravují bývalí studenti Satja Sái Bábovi univerzity a který je dostupný zdarma na webových stránkách www.radiosai.org nebo na www.youtube.com.

Neděli jsme opět zahájili recitací svatých textů a zpěvem duchovních písní. Poté následovalo opět výborné jídlo připravené neúnavnými rukama některých oddaných, kteří před prožitkem ze zpěvu písní, dali přednost této nesobecké službě. Po snídani jsme se sešli ke studijnímu kruhu, jenž nesl téma *Strop na přání*, což je program, který vytvořil Satja Sái Bába a který má vést k umenšení světských přání, a tak přivést člověka k trvalému štěstí. *Strop na přání* se týká 4 oblastí – energie, jídlo, peníze a čas. My jsme se zabývali časem, a to na základě výroků Satja Sái Báby a myšlenek Philiss Crystal, která byla dlouholetou Satja Sái Bábovou oddanou. Studijní kruh přinesl podněty do života každého z nás. Nakonec celého retreatu jsme zaspívali duchovní písně a rozjeli se do svých domovů.

Pout' do Prašánti Nilajam 2018

Věř ve své srdce je název nedávno vydaného alba britské zpěvačky Dany Gillespie. Dana Gillespie je 69letá folková a bluesová zpěvačka, která vystupovala na pódiu s mnohými slavnými zpěváky jako je Bob Dylan, Mick Jagger aj. Její život zásadně ovlivnil Satja Sáí Bába, jehož se stala oddanou a před nímž několikrát vystupovala jakožto sólová zpěvačka.

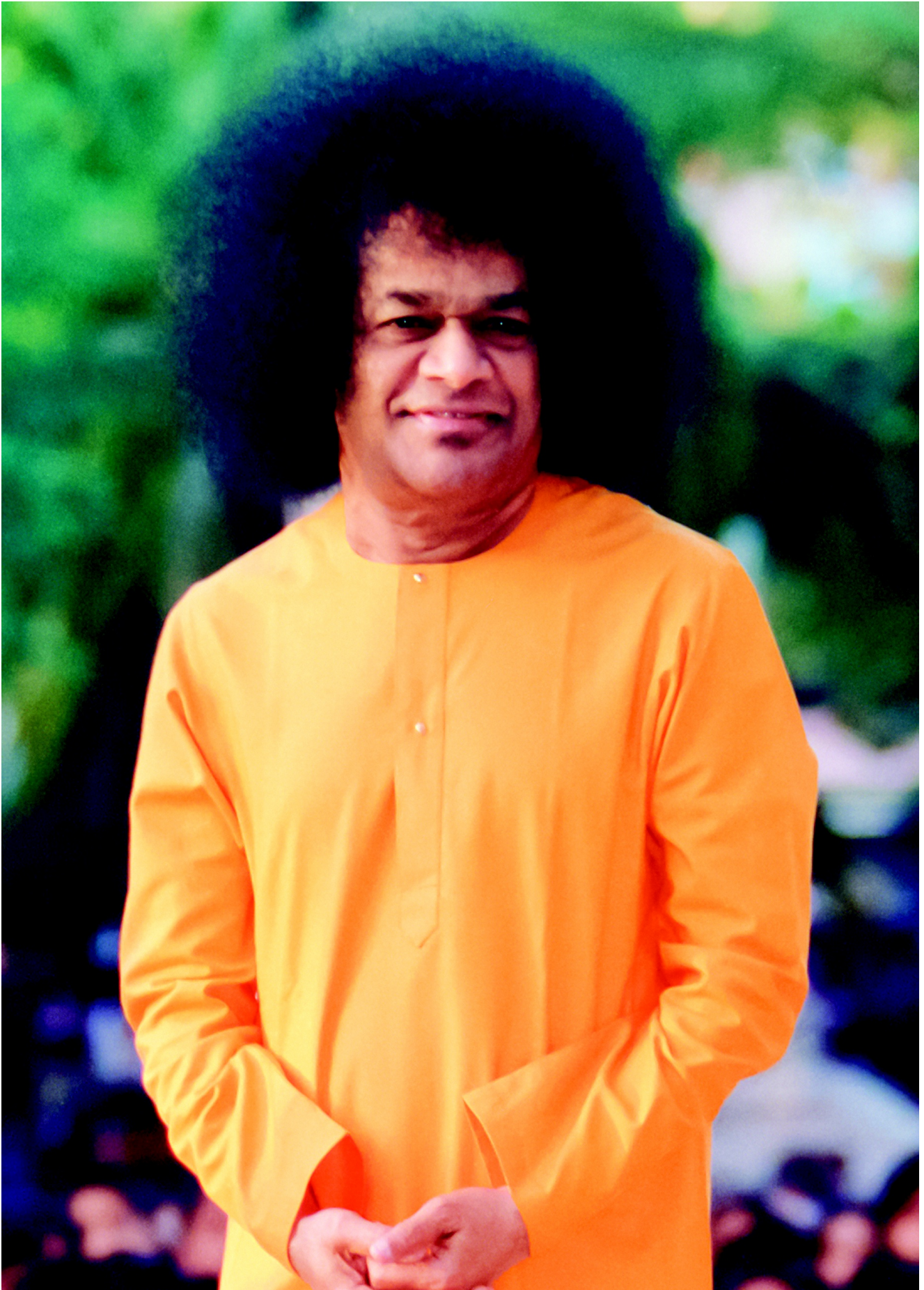
Dana se stala také ústřední postavou evropské pouti v Satja Sáí Bábově ášramu v Prašánti Nilajam, neboť byla vedoucí sboru, jenž se během posledních červencových dní roku 2018 připravoval a na závěr pouti vystoupil v Sáí Kulwant hale v Prašánti Nilajam. Dana se sborem vystoupila s 8 písněmi, které je možné si poslechnout na www.european-pilgrimage.org/songs/. Překlad jednoho z textů uvádím níže.

Protože však ne všichni účastníci poutě, kterých celkově bylo cca 250 a byli z 22 zemí Evropy včetně České republiky, zpívali ve sboru, dostali nabídku účastnit se studijních kruhů, které navazovaly na konferenci týkající se životního prostředí. Tato konference s názvem *Go Green* proběhla v Prašánti Nilajam ve dnech 25. - 26. července 2018 (více na webových stránkách <http://www.sathyasai.org/events>). Témata studijních kruhů se týkaly víra a pravdy, poté vztahů člověka, přírody a Boha, a posledním tématem byla Satja Sáí Bábova výzva, která nese název *Strop na přání*. *Strop na přání* je jednou z cest, jak uvádět do praxe Satja Sáí Bábovo učení o člověku, přírodě a Bohu. Na daná témata vždy také k účastníkům pouti promlouvali bývalí studenti Satja Sáí Bábových škol.

Součástí poutě byli také komentované prohlídky různých míst v Puttaparhi (rodiště Satja Sáí Báby, kde je také ášram Prašánti Nilajam). Jednalo se o návštěvy Chaitanya Jyothi muzea, která se zaměřuje na Satja Sáí Bábov život a která bylo vybudováno z iniciativy čínských a japonských oddaných. Další návštěva byla v nemocnici „Super speciality hospital“, kterou na přání své maminky vybudoval Satja Sáí Bába a která poskytuje vysoce kvalitní lékařskou péči zcela zdarma, což je v Indii velmi nestandardní. Další návštěvou byla procházka po místech narození Satja Sáí Báby, jeho rodičů, a chrámů v Puttaparhi. Nakonec se účastníci měli možnost podívat s průvodcem i do Heritage muzea, které je věnováno různým náboženským tradicím, neboť v základu Satja Sáí Bábova učení je jednota náboženství, kterou nejlépe vystihuje jeho výrok: „Je jen jedno náboženství, a to je náboženství lásky.“

Jak jsem již zmiňoval koncem a vyvrcholením poutě bylo vystoupení Dany Gillespie se sborem v Sáí Kulwant hale, které proběhlo 1. srpna 2018 v odpoledních hodinách. Vystoupení sklidilo velký potlesk, což účastníkům sboru určitě udalo radost. Ta však byla nesrovnatelně menší v porovnání s tím, co mohl každý z účastníků prožívat během poutě jako takové, a zvláště pak při vystoupení, totiž že je vskutku možné, věřit ve své srdce. V srdci totiž přebývá Bůh, který je láskou a který je zcela důvěryhodný.

AKTIVITY SATJA SÁÍ ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz   Obecné informace: info@sathyasai.cz
Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz
Objednání starších čísel časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2019:

6. duben	služba „Uklidíme svět, uklidíme Česko“
1.- 2. červen	Celostátní setkání v Praze 4 – Michli, Dům ochránců přírody
20.-22. září	Retreat Chalupa pod Nosem, Hejnice
listopad	Akhandabhadžany, Oslava narozenin 23. 11. 2019

Bližší informace o těchto akcích přineseme na webu, nebo je prosím žádejte na: info@sathyasai.cz.

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Pravidelné aktivity pražského Sái centra probíhají na adrese:

Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v kapli.

Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 196 - zastávka Michelská.

Více informací na: info@sathyasai.cz nebo na tel. čísle 776 770 774 (Pavel).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 hodin bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí – ze zdravotních důvodů v současné době neprobíhá.

Sái skupina Brno - mimo prázdnin každou první neděli v měsíci od 14-16 hodin.

Bližší a aktuální info o termínech a místě konání na tel. 731 737 432 (Týna).

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je stále možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219.

K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasné schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na: info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na: info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na: objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – do srpna roku 2017 byl vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek. Od roku 2018 vydáván jako občasník, v roce 2019 časopis končí.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. – Rozlišování a odpoutání	2	Sázení lípy svobody	13
Sái inspiruje	1, 4, 8, 10, 15	Ukázky z knihy „Duchovní příběhy“	15
Gíta váhiní – Svaté slovo boží, kap. 27	5	Retreat SSO ČR 2018	19
Promluva II. – Himáčal	9	Pout' do Prašánti Nilajam 2018	21
Setkání u příležitosti Svámího narození	11	Kontakty, aktivity SSO	23-24
Šítí oblečků..., Uklid'me Česko...	12	Ukončení vydávání časopisu Sái Rám	24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky dosud vyšlých časopisů zdarma na: casopis@sathyasai.cz

Ukončení vydání časopisu Sái Rám

Milí čtenáři časopisu Sái Rám,

ač neradi, tak Vám musíme oznámit, že toto číslo časopisu Sái Rám, které právě čtete, je posledním. Jak říká kniha Kazatel „*Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem má svůj čas. Je čas rození i čas umírání.*“ (Kaz 3, 1-2a) Sái Rám se „narodil“ před 17 lety. To je úctyhodné, a to zvláště pokud uvážíme, že byl vždy založen na principu dobrovolnosti, tedy nenárokování odměny ze strany těch, kteří do něj přispívali. Odměnou jim byla samotná možnost časopis tvořit. Touto nedostatečnou formou bychom všem, kteří se více nebo méně na tvorbě časopisu podíleli, chtěli poděkovat.

Teď však již přišel čas konce. Vždy když něco končí, tak je to proto, aby mohlo nové začít. Články a novinky ze Sái akcí tedy máte nyní možnost číst na webových stránkách Satja Sái organizace ČR: www.sathyasai.cz Na těchto stránkách za nedlouho vznikne možnost odebírat novinky, můžete tedy upozornění na nové články dostávat přímo do vašeho e-mailu a tak vám nic nového neunikne. Budeme se tak těšit na osobní setkání při různých aktivitách Satja Sái organizace v ČR.

Redakce časopisu Sái Rám

